

JESÚS A. GARCÍA SEVILLA

Presentat per Josep Carreras i Barnés

Quan a partir de 1969 la Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona començava a caminar tota plena d'il·lusió i amb l'esperança de superar els defectes, mancances i contradiccions de l'anomenada amb cert menyspreu «universitat napoleònica», tractava d'incorporar aquells professors catalans dispersos per les diverses universitats espanyoles que pel seu tarannà i experiència eren considerats com a més valuosos. Uns dels primers a fer-ho foren el doctor Josep Laporte i el doctor Josep Antoni Salvà Miquel; aquest, catedràtic aleshores de farmacologia de la Facultat de Medicina de la Universitat de València, poc després seria degà de la Facultat de Medicina de la nova universitat catalana. Quan el doctor Salvà l'any 1970 es va traslladar a Barcelona van seguir-lo alguns col·laboradors joves decidits a implicar-se amb ell en el projecte alhora incert i esperançador de fer una nova facultat, una facultat diferent. Doncs bé, un d'aquests joves era Jesús A. García Sevilla, guardonat amb el premi per a estudiants de la Societat Catalana de Biologia l'any 1969; actualment catedràtic de farmacologia de la Universitat de les Illes Balears i que avui, en nom de la Secció de Ciències Biològiques, tinc la satisfacció de presentar com a candidat a membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans.

Jesús A. García Sevilla, nascut a la ciutat de Mallorca l'any 1946, va cursar els estudis de la llicenciatura de medicina i cirurgia a la Universitat de València. Com a estudiant va mostrar un interès especial per la història de la medicina i de la farmacologia; durant dos anys va ser alumne intern del Departament d'Història de la Medicina, dirigit pel professor López Piñero, i dos anys més alumne intern del Departament de Farmacologia, dirigit pel professor Salvà.

Acabada la llicenciatura l'any 1970 —com ja he esmentat— s'incorporà al Departament de Ciències Fisiològiques de la Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona, com a ajudant de classes pràctiques, mentre realitzava els estudis de doctorat. L'any 1973 va obtenir el grau de doctor en medicina i cirurgia amb premi extraordinari de doctorat i l'any 1975 la titulació de tècnic farmacològic a l'Escola de Farmacologia de la Universitat de Barcelona. Nomenat professor ajudant de Farmacologia de la Universitat Autònoma de Barcelona, per completar la seva formació postdoctoral, va fer dues estades de curta durada a l'Institut Mario Negri de Milà els anys 1973 i 1974. Com a becari postdoctoral va treballar a la Institució Farmacològica de Göteborg, del 1976 al 1978; al Departament de Biologia del LERS de París, els anys 1978 i 1979, i al Departament

de Farmacologia de l'Escola de Medicina de la Universitat de Michigan, des del 1979 al 1983.

Acabada la seva formació investigadora postdoctoral, el 1981 va obtenir l'agregadoria de farmacologia a la Facultat de Medicina del País Basc i, dos anys més tard, la Càtedra de la mateixa matèria. L'any 1989, amb comissió de serveis, va tornar a casa seva per ocupar la Càtedra de Farmacologia del Departament de Biologia Fonamental i Ciències de la Salut de la Universitat de les Illes Balears, plaça que ocupa ara com a catedràtic ordinari des del maig de 1991.

La recerca realitzada per Jesús A. García Sevilla s'inclou en el camp de la neuropsicofarmacologia. Els principals temes investigats han estat els receptors sinàptics (especialment els adrenoreceptors α_2) i els receptors d'imidazolines, dins el que podem considerar recerca més bàsica, i els mecanismes moleculars d'addicció a opiacis i les bases bioquímiques i funcionals de la depressió endògena, dins del que podem considerar recerca més aplicada. Per desenvolupar aquesta recerca García Sevilla ha dirigit, des de l'any 1981, catorze projectes avaluats i aprovats la majoria d'ells per agències nacionals o estatals, que han rebut un suport econòmic de 125 milions de pessetes. Com a resultat de la tasca realitzada, García Sevilla ha presentat quasi cent cinquanta comunicacions en reunions científiques, ha publicat més de cent deu treballs en prestigioses revistes, la majoria internacionals, i té patents en vint-i-set països. Cal afegir, a més, que ha dirigit set tesines de llicenciatura i tretze tesis doctorals, dues d'elles premi extraordinari de doctorat.

Jesús A. García Sevilla ha avaluat treballs de recerca sotmesos a set revistes internacionals (de farmacologia, neuroquímica i psiquiatria); és avaluador de diferents agències i comissions estatals de recerca, i ha estat o és membre d'onze societats científiques.

El doctor García Sevilla ha actuat en tots els graus de la docència universitària; quant a pre-grau, impartint l'assignatura de farmacologia en les llicenciatures de medicina, odontologia i biologia; quant a postgrau, participant en programes de doctorat i dirigint cursos monogràfics especialitzats per a postgraduats.

Finalment, pel que fa a la tasca de gestió acadèmica, cal esmentar que va ser secretari de la Unitat Docent de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de la Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona; director del Departament de Farmacologia i Terapèutica de la Facultat de Medicina i de la Secció de Farmacologia del Departament de Neurociències de la Universitat del País Basc.

Per tot això, i per tot el que hi ha, al darrere, d'esperit de dedicació i de servei a la societat, la Secció de Ciències Biològiques té la satisfacció de sotmetre al Ple de l'Institut d'Estudis Catalans la candidatura del que pot ser, si el Ple així ho considera oportú, el primer membre de la Secció de fora del Principat.

FRANCESC GONZÁLEZ I SASTRE

Presentat per Josep Carreras i Barnés

L'any 1934, amb una beca de la ciutat de Barcelona i del Govern català, s'incorporava a l'Institut Rockefeller de Nova York, on treballava el prestigiós investigador català Duran i Reynalds, un metge de Barcelona de vint-i-tres anys, procedent de l'Institut de Fisiologia de la mateixa ciutat. Era un del més joves deixebles d'August Pi i Sunyer, era Jordi Folch i Pi.

Folch i Pi, fill d'una mestra i d'un advocat i poeta que obtingué l'englantina d'or, havia nascut l'any 1911. Llicenciat a la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona l'any 1932, havia ingressat quasi immediatament a l'Institut de Fisiologia, on, sota la direcció d'August Pi i Sunyer, s'havia iniciat en la recerca científica. Després de passar deu anys a l'Institut Rockefeller realitzant recerca pionera en el camp de la bioquímica dels lípids cerebrals, Folch i Pi havia adquirit tal prestigi que l'any 1944 fou cridat per la Universitat de Harvard, on l'any 1956 va assolir la Càtedra de neuroquímica i la direcció de recerca científica del MacLean Hospital. La tasca realitzada per Folch i Pi en el camp de la neuroquímica va ser excepcional, tant en treball experimental com en el sector de promoció de la recerca. L'any 1964, quan es trobava en el zenit de la seva vida científica, Folch i Pi va incorporar al seu grup de recerca un metge de Barcelona de vint-i-cinc anys que, com ell trenta anys enrere, havia traspassat l'Atlàntic per completar la seva formació científica. Era Francesc González i Sastre que avui, en nom de la Secció de Ciències Biològiques, tinc la satisfacció de presentar com a candidat a membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans.

Francesc González i Sastre va néixer a Barcelona l'any 1939. Es va llicenciar a la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona, l'any 1962 i, un cop llicenciat, va incorporar-se com a professor de classes pràctiques i com a metge intern de laboratori no oficial a la Càtedra de Patologia Mèdica de la Facultat. Com a resultat del treball de recerca realitzat en aquesta època en el camp de la bioquímica clí-